

**Wyrok z dnia 29 maja 1996 r.
III ARN 97/95**

Przeciwko uznaniu, że przywieziony z zagranicy samochód służył osobie przesiedlającej się do użytku osobistego, domowego lub zawodowego albo do prowadzenie działalności gospodarczej i jest wolny od cła (art. 14 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. - Prawo celne jednolity tekst: Dz. U. z 1994 r., Nr 71, poz. 312) może świadczyć nabycie samochodu bezpośrednio przed przywozem do kraju i niezarejestrowanie go zagranicą.

Przewodniczący SSN: Adam Józefowicz (sprawozdawca), Sędziowie SN: Andrzej Kijowski, Jerzy Kwaśniewski, Walerian Sanetra, Andrzej Wróbel,

Sąd Najwyższy, z udziałem prokuratora Waldemara Grudzieckiego, po rozpoznaniu w dniu 29 maja 1996 r. sprawy ze skargi Jerzego G. na decyzję Prezesa Głównego Urzędu Cł w W. z dnia 18 stycznia 1994 r. [...] w przedmiocie wymiaru cła, na skutek rewizji nadzwyczajnej Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie [...] od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego w Białymstoku z dnia 7 czerwca 1995 r. [...]

o d d a l i ł rewizję nadzwyczajną

U z a s a d n i e n i e

W dniu 12 lipca 1993 r. Urząd Celny w K. dokonał odprawy celnej ostatecznej samochodu osobowego marki Audi 5000 S, rok produkcji 1986 r., wystawiając dowód odprawy celnej przywózowej pojazdu samochodowego i wymierzając cło w wysokości 53.448.000 zł.

Od decyzji Dyrektora Urzędu Celnego w K., zawartej w dowodzie odprawy celnej [...] z 12 lipca 1993 r. Jerzy G. wniósł do Prezesa Głównego Urzędu Cł odwołanie, w którym prosił o unieważnienie wymienionej decyzji i zwolnienie samochodu osobowego od cła. Wyjaśnił, że samochód służył mu za granicą do użytku osobistego, lecz nie był rejestrowany, bo nie jeździł nim po drogach publicznych.

Decyzją z dnia 18 stycznia 1994 r., Prezes Głównego Urzędu Cł utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję. W uzasadnieniu decyzji organ II instancji stwierdził na podstawie przedłożonych dokumentów, że samochód marki Audi został pierwotnie kupiony na nazwisko Mariana G. w dniu 12 lutego 1993 r., a następnie przekazany skarżącemu w dniu 13 maja 1993 r. na kilka dni przed zakończeniem pobytu w USA. Zdaniem organu odwoławczego brak jest podstaw do przyjęcia, że samochód ten służył skarżącemu w czasie pobytu w USA do użytku zawodowego.

Naczelny Sąd Administracyjny-Ośrodek Zamiejscowy w Białymstoku po rozpoznaniu skargi Jerzego G., wyrokiem z dnia 7 czerwca 1995 r., [...], oddalił skargę. Powołując się na przepis art. 14 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. - Prawo celne (jednolity tekst: Dz. U. z 1994 r., Nr 71, poz. 312) stwierdził, że przywóz towarów z zagranicy w ramach ustanowionych norm jest wolny od cła i od wymaganego

pozwolenia, jeżeli przedmiotem przywozu są między innymi rzeczy stanowiące mienie osoby przesiedlającej się, które służyło jej do użytku domowego lub zawodowego albo do prowadzenia działalności gospodarczej. Okres objęcia zwolnieniem od cła tych przedmiotów wynosi 12 miesięcy od daty zakończenia pobytu za granicą, wskazanej w zaświadczeniu polskiej placówki dyplomatycznej. Z zaświadczenia Konsulatu Generalnego RP w Los Angeles [...] wynika, że skarżący przebywał w USA od 15 grudnia 1989 r. do 24 maja 1993 r. NSA zwrócił uwagę na to, że samochód marki Audi został przekazany Jerzemu G. na kilka dni przed wyjazdem z USA i jeden dzień po wystawieniu zaświadczenia przez tenże Konsulat. Zdaniem NSA brak jest racjonalnych przesłanek do przyjęcia, że samochód ten służył skarżącemu w czasie pobytu w USA do użytku zawodowego (bez rejestracji) tylko po bocznych drogach. Nie ma zatem podstaw do zwolnienia tego samochodu od cła. W związku z tym Sąd nie dopatrył się naruszenia prawa przez organy celne.

Powyższy wyrok zaskarżył Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego. W rewizji nadzwyczajnej zarzucił temu wyrokowi rażące naruszenie prawa materialnego przez błędną interpretację art. 14 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. - Prawo celne (jednolity tekst Dz. U. z 1994 r., Nr 71, poz. 312) oraz naruszenie przepisów art. art. 75 § 1, 77, 80 KPA. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu-Ośrodkowi Zamiejscowemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając rewizję nadzwyczajną Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nieuzasadniony jest zarzut rewizji nadzwyczajnej o rażącym naruszeniu prawa przez Naczelną Sąd Administracyjny na skutek nieprawidłowej interpretacji art. 14 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. - Prawo celne. Analizując treść powyższego przepisu, Sąd Najwyższy nie dopatrył się w ustalonym przez organy celne stanie faktycznym sprawy, wadliwej wykładni tego przepisu. W okolicznościach sprawy brak było bowiem podstaw do zastosowania tego przepisu i zwolnienia od cła samochodu marki Audi, przywiezionego przez osobę przesiedlającą się z zagranicy. Zasadnie Naczelną Sąd Administracyjny uznał, że organy celne dokonały trafnych ustaleń na podstawie zebranych dowodów.

Z ustaleń tych wynika, że przywieziony samochód Audii (obok innego) nie służył do użytku zawodowego osobie przesiedlającej się, tj. Jerzemu G. Sąd ten skontrolował prawidłowość oceny prawnej sprawy. Wnioski wyprowadzone z tej oceny przez NSA nie nasuwają zastrzeżeń. Naczelną Sąd Administracyjny uznał także, że wiarygodności twierdzeń skarżącego przeczą załączone do akt dokumenty. Data i sposób nabycia samochodu - zdaniem tego Sądu - wskazują na niewiarygodność twierdzenia skarżącego o używaniu bez zarejestrowania samochodu Audi po bocznych drogach do wykonywania zawodu. W granicach swobodnej oceny dowodów organy celne wyczerpująco i należycie wyjaśniły sprawę. Wbrew twierdzeniom rewizji nadzwyczajnej nie można dopatrzeć się w ich działaniu naruszenia przepisów procesowych.

W związku z tym brak jest podstaw - zdaniem Sądu Najwyższego - do kwestionowania prawidłowych ustaleń organów celnych obu instancji i trafnej oceny prawnej sprawy przez Naczelną Sąd Administracyjny.

Stosownie do przepisu art. 14 ust. 1 pkt 7 Prawa celnego w jego brzmieniu

obowiązującym w dniu dokonania przedmiotowej odprawy celnej, wolne od cła przywozowego są rzeczy stanowiące mienie osoby przesiedlającej się, jeżeli służyły jej do użytku osobistego, domowego lub zawodowego albo do prowadzenia działalności gospodarczej. W niniejszej sprawie brak jest powyższych przesłanek prawnych do zwolnienia od cła samochodu marki Audi.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy uznał, że powołane w rewizji nadzwyczajnej orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 października 1993 r., SA/Lu 1732/92 (ONSA 1994 z. 4 poz. 151) i z dnia 27 listopada 1992 r., VSA 536/92 (ONSA 1993 z. 4 poz. 104) oraz niepublikowany wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 1993 r., III ARN 65/93 nie wnoszą nic istotnego do oceny konkretnej sytuacji występującej w niniejszej sprawie. Wyrażone w tych orzeczeniach w innych okolicznościach nadal aktualne poglądy prawne, nie mają zastosowania do odmiennego stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

W tym świetle okazuje się, że brak jest podstaw do uwzględnienia rewizji nadzwyczajnej. Dlatego Sąd Najwyższy na zasadzie art. 421 § 1 KPC orzekł, jak w sentencji.

Notka

Treść art. 14 ust. 1 pkt 7 ustawy - Prawo celne została zasadniczo zmieniona w ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy - Prawo celne (Dz. U. Nr 87, poz. 434).

=====